

ת"פ 33822/01/21 - מדינת ישראל נגד זאהר אבו גרדוד

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 33822-01-21 מדינת ישראל נ' אבו גרדוד
תיק חיצוני: 17670/2021

לפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **זאהר אבו גרדוד**

החלטה

1. בפניי עתירת המאשימה לחילוט טרקטורון, מ.ר. 8249952.

הרקע

2. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום **03.1.22** בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות **כניסה למקום צבאי**, לפי סעיף 115(א) רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977; **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; **נהיגה ללא רישיון**, לפי סעיף 62(1)+10 בפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"ט-1969; **נהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

על פי כתב האישום המתוקן, מתקן האימונים הנמצא סמוך לבסיס הצבאי "צאלים" הינו שטח צבאי, המוחזק בידי צה"ל ובו שטח אש המשמש לאימונים של חיילי צה"ל. על הכניסה למתקן מופקדת שמירה ובכניסה לשטחו יש 'בטונדות', הפזורות ברחבי שטח האימונים, ועליהן הודעה כי השטח הוא שטח אש והכניסה אליו אסורה.

בזמן הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם לא החזיק ברישיון נהיגה מכל סוג שהוא.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר לתאריך 6.1.21 בסמוך לשעה 20:23, הגיע הנאשם בלויית אחרים אל השטח הצבאי. הנאשם והאחרים נכנסו לשטח הצבאי כשהנאשם לבוש "חם צוואר" על פניו והם רוכבים על 3 טרקטורונים כשבאחד מהם נוהג הנאשם ועליו רוכב אדם נוסף.

החיילים הבחינו בנאשם ובאחרים נזכרים בפחי הזבל, וקראו לעברם לעצור ולעזוב את המקום. הנאשם והאחרים התעלמו מקריאותיהם, ונסעו במהירות בסמוך לקבוצת החיילים שהייתה במקום.

רכב אבטחה התקרב לעבר הנאשם והאחרים. מי מהאחרים השליך אבן לעבר רכב האבטחה ופגע בגלגל רכב האבטחה.

עמוד 1

בעקבות זאת הוזעקה למקום משטרה.

הנאשם והאחרים נמלטו על גבי הטרקטורונים לעומק השטחים המשמשים לאימונים באש חיה וכתוצאה מכך הופסקו האימונים המבצעיים אשר התנהלו באותה העת במרחב שטח האש ובכך פגעו במאמצי הצבא ובתוכניות הצבא להכשיר את חיילי צה"ל ונגרם נזק כלכלי.

ניידות המשטרה בליווי מסוק משטרתי שהצטרף אליהם רדפו אחר הנאשם ואחרים במטרה לעצורם.

הנאשם נמלט מהשוטרים לביתו שבביר הדאג' ושם נעצר.

3. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, ופרשת העונש התמשכה. בסופו של דבר, בתאריך **7.9.23** נדון הנאשם לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בצד צו מבחן, וכן מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ההגנה ביקשה שלא להשיב לטענות המאשימה בבקשת החילוט וביקש שהות להידברות עמה בעניין זה. בהמשך הוגשה תגובת ההגנה העותרת לדחות את הבקשה, כן הוגשה התייחסות נוספות של המדינה בכתב ותשובת ההגנה האחרונה הוגשה בתאריך 11.10.23.

בשל מצב החירום והשלכותיו על עבודתו הסדירה של בית המשפט, החלטה בבקשה ניתנת כעת.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. טיעון המאשימה בפשטות הוא, כי הטרקטורון שחילוטו מבוקש שימש אמצעי לביצוע העבירות על ידי הנאשם. המדינה עומדת על הערכים המוגנים השונים שנעברו על ידי הנאשם תוך כדי נהיגה בטרקטורון, החל מעתם הכניסה לשטח הצבאי, הבריחה מהשוטרים, ההפרעה לפעולתו התקינה של הצבא וגרימת הנזק הכספי העצום כתוצאה מכך. המאשימה מפנה למניע הכספי שביסוד הכניסה לשטח הצבאי.

לפיכך, מתקיימת זיקה בעוצמה גבוהה בין הטרקטורון ובין העבירות שבוצעו.

המאשימה מפנה להצהרת הנאשם במסגרת בקשה להחזרת תפוס (ה"ת 38482-09-22) שם הצהיר, כי הטרקטורון התפוס הוא בבעלותו.

בנוסף, המאשימה מפנה לראיות מתוך התיק הקושרות בין הנאשם ובין הטרקטורון שחילוטו מבוקש: דו"ח פעולה של השוטר בשטח; אמרת הנאשם הראשונה בה קשר את עצמו לטרקטורון שנתפס, אמרתו השנייה שם חזר בו מגרסתו וכן הכחיש שהיה במקום ביצוע העבירה.

המאשימה מפנה גם לטיעוני ההגנה במסגרת תיק המ"ת הקשור, שם קשר את עצמו בטיעונו לנהיגה בטרקטורון שלו.

המאשימה טוענת, כי עתירת הנאשם לקבוע, שהטרקטורון שייך לאדם אחר, על פי הרישום במשרד הרישוי, דינה להידחות. נטען, כי תוקף הרישום במרשם הוא דקלרטיבי בלבד ואינו מחייב. בהקשר זה טוענת המדינה, כי עד כה ומתחילת ההליך, לא הוגשה כל בקשה מטעם הבעלים ה"אמיתי" הנטען ואף הליך בקשת הה"ת שבו נקט הנאשם עצמו בצירוף הבקשה של הנאשם להשבת הטרקטורון לידי תומכים בבקשה ובכך שאין למעשה צד שלישי אחר.

לחלופין טוענת המאשימה, כי אם הטרקטורון אינו של הנאשם, ממילא שאין מקום להחזירו לידיו ובית המשפט מתבקש להורות על חילוטו לפי סמכותו מכח סעיף 36 לפסד"פ.

5. ההגנה טוענת, כי כתב האישום המתוקן אינו קובע במפגיע, כי הטרקטורון שחילוטו מתבקש הוא הטרקטורון המסוים ששימש לביצוע העבירה. משלא נכתב בכתב האישום המתוקן על איזה טרקטורון מבין השלושה הנאשם רכב, לדעת ההגנה, אין לאפשר למאשימה להפנות לראיות או מסמכים אחרים ובפני בית המשפט מונחות עובדות כתב האישום המתוקן בלבד, ועליהן אין להוסיף.

ההגנה מבקשת שלא להחזיק לחובת הנאשם טענה שנטענה על ידי עורך דין אחר בהליך משפטי, ולא מדובר בדברי הנאשם ולבקשה לא צורף תצהיר.

הטרקטורון רשום במשרד הרישוי על שם אדם אחר, והמדינה לא אפשרה לאותו אדם להעלות את טענותיו לגבי החילוט כנדרש על פי סעיף 40 לפסד"פ.

משכך, לא ניתן להורות על חילוט הטרקטורון.

לחלופין נטען, כי גם אם קיימת אפשרות משפטית לחילוט הטרקטורון, בנסיבות המקרה אין לכך הצדקה. מדובר ברכב המשמש את כלל בני המשפחה, ולניהול השוטף של גידול המרעה. הנאשם השתקם, הודה במעשיו ובמהלך ההליך הוצא רישיון נהיגה כדין.

החלטת בית המשפט במסגרת גזר הדין להימנע מהטלת קנס כספי מלמדת על מצבו הכלכלי של הנאשם ועל מידת הפגיעה במצבה הכלכלי של המשפחה אם הטרקטורון יחולט.

על כן מתבקש בית המשפט לדחות את בקשת החילוט ולהורות על השבתו.

דין והכרעה:

6. לאחר עיון בטענות הצדדים ובדין הנוהג, מצאתי להורות על חילוט הטרקטורון ודחיית עתירת הנאשם להשבתו לידיו.

בתמצית יש לומר, כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע כלל העבירות שבכתב האישום המתוקן תוך שהוא עצמו נוהג על טרקטורון.

פשיטא, כי קמה עילה על פי סעיף 39(א) לפסד"פ לחילוט הטרקטורון שהנאשם הודה ששימש אותו לביצוע העבירות והוא אף הורשע בגין כך.

ודוקו: אין באף אחת מטענותיה הנאות של ההגנה הצהרה, כי הטרקטורון ששימש את הנאשם לביצוע העבירות לא נתפס כלל. ממילא, לולי נתפס, לא היה הנאשם צריך להגיש בקשה להשבתו במסגרת הליך הה"ת, או להתנגד כעת לחילוט שאינו קשור אליו כלל. לא זו בלבד, ההגנה במסגרת טענותיה עומדת על כך, כי הטרקטורון התפוס משמש את משפחת הנאשם ועל כן ההגנה מבקשת שלא לחלטו אלא להשיבו לידיה.

בנסיבות אלה, מצאתי כי טענות הנאשם מיתממות וחמקניות ולוקות בכשל לוגי שאין לקבלו.

מעבר לכך, לא מצאתי פגם בהפניית המאשימה למסמכים מתוך תיק החקירה. כידוע, אין כל חובה לכלול בעובדות כתב האישום פירוט הראיות אלא את העובדות המקימות את העבירה, ומאז תיקון 113 לחוק העונשין, גם עובדות הקשורות בביצוע העבירה (ולכן עשויות להשליך על קביעת מתחם הענישה).

כאמור, הנאשם לא חלק על הראיות עצמן או על תוכנן ולא מסר גרסה עובדתית חלופית מלבד זו המתבקשת מהמכלול הראייתי כי הטרקטורון שנתפס ושחילוטו מתבקש הוא זה שהנאשם נהג עליו.

7. הרובד הנוסף המחייב הכרעה הוא לעניין הבעלות בחפץ. יודגש, כי גם בעניין זה הנאשם נמנע במסגרת טענותיו מהצהרה בדבר המצב העובדתי הפוזיטיבי ואף עולה מטענותיו ניסיון לאחוז בטענות עובדתיות חלופיות, קרי: כי הטרקטורון הוא בבעלות אדם שעל שמו הרישום במרשם הפלילי אך מאידך, כי הטרקטורון משמש את הנאשם ומשפחתו בשגרת חייהם ובניהול המרעה שלהם.

בבחינת טיעוני הצדדים המסקנה המתחייבת היא, כי המדינה הראתה ברף הראייתי של מאזן הסתברויות, לכל הפחות, כי הנאשם הוא הבעלים של הטרקטורון (השוו: רע"פ 5776/05 **ראובן נ' מדינת ישראל**).

השילוב של הראיות אליהן הפנתה המאשימה בהן הנאשם קשר את עצמו לטרקטורון (ושהנאשם לא הצביע עלי ראיות אחרות לסתור ולא מצטרף הסבר עובדתי חלופי המקעקע את המשקל הראייתי ה'אזרחי' של ראיות אלה), בשילוב עם התנהלותו הדיונית של הנאשם עצמו מאז ינואר 2021 ועד היום מלמדות, כי האפשרות שהנאשם ולא הבעלים הרשום הוא הבעלים האמיתי של הטרקטורון, היא האפשרות הסבירה יותר.

לעניין זה ראו במסגרת ההליך הקשור ה"ת 38482-09-22, במסגרת ההליך שהנאשם עצמו יזם בבית המשפט, עת ביקש להחזיר את הטרקטורון **לידי** וטען בתאריך 18.9.22: "**המבקש הינו הבעלים של רכב נשוא הבקשה**".

כך גם טענה שנטענה בשמו של הנאשם במסגרת הליך המ"ת בתאריך 1.2.21 שהנאשם "**לומד לימודי תיאורה אך בינתיים נהנה להסתובב בטרקטורון שלו**".

בכל הכבוד, הסתייגות הנאשם כעת מטענות שהועלו בשמו בשני הליכים שונים, כאילו אינן קשורות אליו ואינן מחייבות אותו, דינן להידחות. ההליך המשפטי וטיעוני עורכי הדין במסגרתו אינם שטח הפקר המשוחרר מקשר עובדתי למציאות ובית המשפט לא יענה להסיר כל משמעות עובדתית מחייבת מדברים שמצהיר עורך דין מכובד במסגרת הליך משפטי.

על כך יש להוסיף, כי אותו בעלים רשום לא פנה ולא הגיש בקשה או הליך מזה קרוב לשלוש שנים בנוגע לרכוש זה, וממילא גם הנאשם לא העלה כל טענה מסוג זה במסגרת בקשתו להחזרת התפוס, ממילא לא צירף את הבעלים הרשום כמשיב לבקשתו. פשיטא, כי המצב העובדתי לאשורו ידוע היטב ראשית לכל לנאשם עצמו.

8. למעלה מן הצורך, נוכח טיעונו המעגלי של הנאשם, יובהר שוב, כי בכל מקרה הנאשם שבפניי לא היה זכאי לקבל לידי את הטרקטורון התפוס. לו קיבלתי את הטענה, כי המאשימה לא עמדה בנטל הנדרש להראות כי הנאשם עבר בחפץ זה עבירה וכי הוא הבעלים, ממילא הנאשם לא היה זכאי לקבל לידי ולמעשה היה מקום לקבוע כי הוא עוד צד להליך. במקרה שכזה, בית המשפט היה נדרש להליך לפי סעיף 37 לפסד"פ ומקבל החלטה לגבי גורל הטרקטורון, ללא קשר לנאשם שבפניי.

9. בחנתי את טענות הנאשם לגבי ההצדקה לחילוט הטרקטורון ומצאתי כי דינן להידחות. אין מקום להחזיר את החפץ העיקרי ששימש לביצוע העבירה לידי מבצעה. חילוט הטרקטורון אשר באמצעותו בוצעו המעשים החמורים בהם הודה הנאשם מתחייב מכלל שקולי הענישה - החל מהגמול ועד לשיקולי הרתעת היחיד והרבים. אכן, במסגרת גזר הדין בית המשפט נתן משקל לגיל הנאשם, לשיקולי שיקומו ולנסיבותיו האישיות. אך אין בכך כדי להצדיק החזרת מכשיר העבירה לידי ובית המשפט סמוך ובטוח, כי הדבר אף יפגע בפועל במידת ההפנמה של הפסול במעשים הן אצל הנאשם והן אצל עבריינים פוטנציאליים.

קבלת בקשת המדינה מתחייבת ממכלול השיקולים שהוכרו בפסיקה ובהם בחינת הזיקה ההדוקה מאד בין הבקשה למעשי העבירה - החל מתחילת המעשה ועד לסיומו (השוו: ע"פ 6234/03 **מדינת ישראל נ' זיתאוו**) וכן חומרת המעשים (השוו: ע"פ 4148/92 **מועד נ' מדינת ישראל**).

סוף דבר

10. נוכח המפורט לעיל, דין הבקשה להתקבל.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

